

LECTURI SUPLIMENTARE

BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ RECOMANDATĂ

CLASA
A III-A

Selecție, antologie și schițe biografice de
CORINA GÂDIUȚĂ

Cuprins

MIHAI EMINESCU

Crăiasa din povești / 5

Fiind băiet păduri cutreieram / 7

Făt-Frumos din lacrimă / 9

ION CREANGĂ

Amintiri din copilărie – Cu uratul,

La cireșe, Pupăza din tei

(fragment) / 29

Dănilă Prepeleac / 39

GHEORGHE DEM TEODORESCU

Fata din dafin / 52

BARBU ȘTEFĂNESCU DELAVRANCEA

Bunicul / 59

Bunica / 63

EMIL GÂRLEANU

Călătoare!... / 67

Căprioara / 70

IOAN ALEXANDRU BRĂTESCU-

VOINEȘTI

Privighetoarea / 72

Moartea lui Castor / 75

ANTON PANN

Lupul, țapul și varza / 80

Călătorul și stejarul / 83

JEAN DE LA FONTAINE

Corbul și Vulpea / 85

Iepurele și broaștele / 87

Cocoșul și Vulpea / 89

PETRU DEMETRU POPESCU

Frumoasa Bistra și neînfricată

Molda / 91

Mândricel / 95

LAURA GRÜNBERG

Poveste cu un gând strănutat

(fragment) / 98

ANA BLANDIANA

Un secret / 104

Cine poate ști / 107

NINA CASSIAN

Prințul Miorlau / 109

GEORGE TOPÎRCEANU

La Paști / 113

Rapsodii de primăvară / 115

Rapsodii de toamnă / 119

VASILE ALECSANDRI

Primăvara / 126

Sfârșit de toamnă / 128

Mezul iernei / 129

GEORGE COȘBUC

Mama / 130

Vestitorii primăverii / 133

Iarna pe uliță / 135

OCTAVIAN GOGA

Dimineața / 140

Toamnă / 143

Moș Crăciun / 144

CATHERINE D'AULNOY

Pisica albă / 146

EDMONDO DE AMICIS

Cuore, inimă de copil – Camaradul
meu, Coretti / 158

Cuore, inimă de copil – Scriitorușul
florentin / 162

RUDYARD KIPLING

Cărțile junglei – Frații lui
Mowgli / 169

JACK LONDON

Colț Alb (Capitolul XXIV) / 180

L. FRANK BAUM

Vrăjitorul din Oz (Capitolul III) / 185

ROALD DAHL

Charlie și Fabrica de Ciocolată
(Capitolele I și II) / 192

CARL SANDBURG

Cei doi zgârie-nori care au hotărât
să aibă un copil / 199

ERICH KASTNER

Emil și detectivii / 203

CORNELIA FUNKE

Devoratorul de cărți / 209

PATRICIA C. WREDE

Cum să te descurci cu un
dragon / 213

Cartea farmecelor – Prințesa,
pisica și inorogul / 225

LITERATURĂ POPULARĂ

Un ochi plânge, unul râde (basm
popular) / 238

Țapul și șarpele (poveste
populară) / 247

Condeiele lui Vodă (legendă
istorică) / 249

Povestea Vrancei (legendă
toponimică) / 251

MIHAI EMINESCU (1850-1889)

Se naște pe 15 ianuarie 1850, la Botoșani. Își petrece copilăria în orașul natal, dar și la Ipotești, unde tatăl său, căminarul Gheorghe Eminovici, avea o moșie răzeșească. Aici se bucură de o totală libertate de mișcare, cunoscând oamenii locului și natura înconjurătoare – stare evocată cu nostalgie în poeziile pe care le va scrie mai târziu. Debutează în 1866 cu poezia *De-aș avea*, în revista *Familia*, din Pesta, al cărei director, Iosif Vulcan, îi schimbă numele din Eminovici în Eminescu. Adevărata sa consacrare se produce în 1870, odată cu începerea colaborării la revista *Convorbiri literare* a societății și cenaclului „Junimea” din Iași. Versurile publicate aici (între care *Rugăciunea unui dac*; *O, rămâi*; *Lacul*; *Povestea codrului*; *Revedere*; *Împărat și proletar*; *Luceafărul*) vor constitui substanța singurului volum care i-a apărut poetului în timpul vieții – editat, în 1884, de Titu Maiorescu, reputatul om de cultură aflat la conducerea „Junimii”. Mihai Eminescu este considerat cel mai important poet din literatura română. Creația sa se înscrie în tradiția romantismului literar, prin teme precum întoarcerea în natură, nostalgia pentru copilărie, melancolia, trecutul și istoria națională.

Crăiasa din povești

Neguri albe, strălucite
Naște luna argintie,
Ea le scoate peste ape,
Le întinde pe câmpie;

S-adun flori în șezătoare
De painjen tort să rumpă,

Și anină-n haina nopții
Boabe mari de piatră scumpă.

Lângă lac, pe care norii
Au urzit o umbră fină,
Ruptă de mișcări de valuri
Ca de bulgări de lumină,

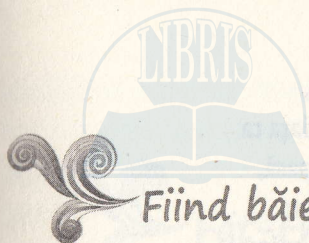
Dându-și trestia-ntr-o parte,
Stă copila lin plecată,
Trandafiri aruncă roșii
Peste unda fermecată.

Ca să vad-un chip, se uită
Cum aleargă apa-n cercuri,
Căci vrăjit de mult e lacul
De-un cuvânt al sfintei Miercuri;

Ca să iasă chipu-n față,
Trandafiri aruncă tineri,
Căci vrăjiți sunt trandafirii
De-un cuvânt al sfintei Vineri.

Ea se uită... Păru-i galben,
Fața ei lucesc în lună,
Iar în ochii ei albaștri
Toate basmele s-adună.

Fiind băiet păduri cutreieram

F iind băiet păduri cutreieram
Și mă culcam ades lângă isvor,
Iar brațul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum apa sună-ncetișor:
Un freamăt lin trecea din ram în ram
Și un miros venea adormitor.
Astfel ades eu nopți întregi am mas,
Blând îngânat de-al valurilor glas.

Răsare luna,-mi bate drept în față:
Un rai din basme văd printre pleoape,
Pe câmpi un val de arginție ceață,
Sclipiri pe cer, văpaie preste ape,
Un bucium cântă tainic cu dulceață,
Sunând din ce în ce tot mai aproape...
Pe frunze-uscate sau prin naltul ierbii,
Părea c-aud venind în cete cerbii.

Alături teiul vechi mi se deschise:
Din el ieși o tânără crăiasă,
Pluteau în lacrimi ochii-mi plini de vise,
Cu fruntea ei într-o maramă deasă,
Cu ochii mari, cu gura-abia închisă;
Ca-n somn încet-încet pe frunze pasă,
Călcând pe vârful micului picior,
Veni alături, mă privi cu dor.

